

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาคือสิ่งที่จะทำให้คนเป็นผู้มีคุณภาพและตั้งอยู่ในความดีได้สามารถพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนมั่นคงเพราะการศึกษาคือความเจริญงอกงามทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ และความเจริญงอกงามที่บรรดาสงเสริมความเจริญงอกงามต่อไป นอกจากนั้นการศึกษายังเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ (กรมวิชาการ, 2534 : 13)

การดำเนินการเพื่อที่จะให้คนมีคุณภาพจำเป็นจะต้องจัดให้คนได้เรียนรู้ในสภาพแห่งความเป็นจริงของการดำรงชีวิตให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งการทำให้คนมีคุณภาพถือเป็นภาระของทุกคนในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าโรงเรียนหรือโรงเรียนเท่านั้น การช่วยเหลือดูแล แนะนำ เป็นภาระหลักของการจัดการเรียนรู้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2548 : 63) เน้นถึงหลักแห่งความร่วมมืออันจะก่อให้เกิดชีวิตที่มีคุณภาพที่มีสุขภาพแข็งแรง คิดเป็น ทำเป็น มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีวิถีชีวิตอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่อส่วนรวม รวมทั้งสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่น มาผสมผสานให้เกิดความสมดุล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีเจตนารมณ์ให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน คู่ครองสิทธิ สร้างความเสมอภาค ให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และให้โอกาสแก่ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 ก : 5)

พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (กรมวิชาการ, 2541 ก : 60) ความตอนหนึ่งว่า “นอกจากการศึกษาจะสอนให้คนให้เก่งแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศเราจึงจะได้คนมีคุณภาพ คือทั้งเก่ง ทั้งดี มาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับการสร้างสรรค์และให้ความดี เป็นปัจจัยเพื่อประคับประคองหนุนนำความเก่งให้เป็นไปในแนวทางที่อำนวยผลประโยชน์อันพึงปรารถนา”

รัฐจึงให้ความสำคัญของการจัดการศึกษา ถือว่าเป็นกลไกของการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยรัฐไม่เพียงจัดการศึกษาแบบให้เปล่าเท่านั้น แต่ยังคงต้องมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา

โดยถือเป็นนโยบายสำคัญอันดับแรกของการพัฒนาประเทศ ดังที่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อรัฐสภาในวันจันทร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ข้อ 11.1 (5) จะส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษารวมถึงการศึกษาเพื่อคนพิการ หรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาส (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 3)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 10 กำหนดให้ “ การศึกษา สำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการ โดย ไม่เสียค่าใช้จ่าย ” (ประภคติ พูลพัฒน์. 2546 : 8)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศในปี พ.ศ.2542 เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัตินโยบาย “คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน” และประกาศเป็นนโยบาย ต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 เป็นต้นไปว่า “คนพิการทุกคนต้องได้เรียน โดยได้รับการพัฒนา คุณภาพชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม” จากสาระสำคัญในกฎหมายและนโยบายดังกล่าวส่งผล ให้โรงเรียน ได้ตระหนักในสิทธิพื้นฐานของเด็กทุกคนที่จะได้รับโอกาสและความเสมอภาค ทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถให้เต็มตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน จึงได้ขยาย โอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ (สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 ข : 1)

คนพิการได้รับการส่งเสริมให้มีสิทธิ เสรีภาพ และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งการศึกษา การแพทย์ การสังคม และการฝึกวิชาชีพ เป็นการทำงานร่วมกัน แบบบูรณาการด้วยหลักการการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ ฯ คนพิการ ครอบครัว และชุมชน ซึ่งการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมเป็นรูปแบบของการจัดให้ผู้เรียนที่มีความพิการ น้อย หรือปานกลางในระดับที่สามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนทั่วไป โดยมีบริการ สนับสนุน รวมทั้งอุปกรณ์พิเศษสำหรับนักเรียนแต่ละประเภท (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 2)

ผลการประเมินมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ปีการศึกษา 2545 ด้านบริหารจัดการมีผลการพัฒนาลดลงในมาตรฐานการนิเทศ การสำรวจ การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การประเมินผลการจัดการเรียนร่วม ควรสำรวจปัญหา อุปสรรคและข้อคิดเห็นเพื่อนำมาปรับปรุง ใช้เป็นสื่อการนิเทศให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการปฏิบัติยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 83-84)

กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 38) สรุปปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาพิเศษ ไว้ว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษาพิเศษมีหลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา แต่สายงาน การบังคับบัญชาแตกต่างกันทำให้มีความบกพร่องหลายด้าน ได้แก่ การนิเทศกำกับดูแล การติดต่อประสานงาน การบริหารจัดการ (ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9. 2542 : 23) ส่วนความต้องการของครูในโรงเรียนเรียนร่วม มีความต้องการในระดับมากเกี่ยวกับความรู้ ด้านหลักสูตร แนวคิดการจัดการเรียนการสอน การเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่แตกต่างกันไป ตามประเภทของความพิการ ดังนั้นควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 ข : 84) โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการจัดการเรียนการสอนอย่างยืดหยุ่น

เกษม ทองสัมฤทธิ์ (2540 : 68) ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้ ผู้รับผิดชอบงานในระดับจังหวัด ระดับอำเภอมีน้อย มีภาระงานอื่น ๆ มาก งานการศึกษาพิเศษเป็นงานละเอียดอ่อน และมีปริมาณงานมาก ทำให้ผู้รับผิดชอบงานไม่สามารถพัฒนางาน ได้เต็มที่ ประกอบกับยังขาดการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถเพียงพอที่จะช่วยเหลือครูได้ ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเทคนิคที่เกี่ยวข้องไม่มากพอที่จะพัฒนาเด็กให้มีความก้าวหน้าขึ้นได้ อย่างเป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากยังขาดการนิเทศกำกับดูแลติดตามผลในทุกระดับไม่ทั่วถึง ไม่ต่อเนื่องและมีการศึกษาค้นคว้าน้อยมาก ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ รวมทั้งขาดแหล่งศึกษาหรือเรียนรู้สำหรับผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโครงการเรียนร่วม ต้องการให้มีการนิเทศด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ การจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550 : 49) ได้ติดตามผลการดำเนินงาน การจัดการศึกษาพิเศษ พบว่าปัญหาโดยภาพรวมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกี่ยวกับการขาดแคลนสื่อ งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาพิเศษ และการนำผลวิจัยมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน รวมถึงลักษณะการปฏิบัติงานของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ที่เน้นควบคุม ตรวจสอบมากกว่าการให้ความช่วยเหลือ โรงเรียนเรียนร่วม ในเขตพื้นที่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ถือเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการเรียนร่วมตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 3-4) เน้นถึงสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการในการได้รับการส่งเสริมเอื้ออำนวยให้ได้รับบริการที่จำเป็นเพื่อการเป็นสมาชิกที่มีคุณค่าของสังคม โดยเฉพาะการรับบริการการเรียนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และให้ครอบคลุมเด็กพิการทุกระดับ

การดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ได้ดำเนินการตามรูปแบบการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหลากหลายประเภท จำนวน 24 โรงเรียน ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมบางส่วนมีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ แต่บางส่วนไม่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ และมีประสบการณ์แตกต่างกันออกไป ซึ่งต่างก็ประสบปัญหาการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาเรื่องการไม่ได้รับการนิเทศจากผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเทคนิควิธีและกระบวนการการเรียนการสอน ของการศึกษาพิเศษ ด้วยเหตุที่ไม่มีบุคลากรที่แน่นอนในการรับผิดชอบงานด้านนี้ มีเพียงชมรมการศึกษาพิเศษ แต่ไม่สามารถที่จะนิเทศ กำกับ และติดตามงานด้านการศึกษาพิเศษได้ เพราะกรรมการชมรมเป็นเพียงครูผู้สอนเท่านั้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3. 2546 : 13)

ด้านการให้บริการทางการศึกษาและพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากครุมีปัญหาด้านความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและการนำไปใช้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็ก สับสนในกระบวนการจัดการเรียน เลือกสื่อไม่เหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของผู้เรียน ได้รับการจัดสรรด้านสื่อการเรียนการสอนน้อยมาก และไม่มี การเผยแพร่งานวิชาการด้านการจัดการเรียนร่วม ครูในโรงเรียนเรียนร่วมขาดขวัญกำลังใจ และไม่ได้รับการนิเทศกำกับอย่างต่อเนื่อง เอกสารคู่มือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะ ด้านการวัดผลประเมินผลมีจำกัดเฉพาะในวงการศึกษาพิเศษ

จากสภาพปัญหาที่หลากหลายดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาความต้องการ การนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุดรธานีเขต 3 เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารการศึกษาและผู้รับผิดชอบองค์กรหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการจัดและส่งเสริม การศึกษา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ เต็มตามศักยภาพที่แท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผล ประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จำแนกตามตัวแปรต้น ได้แก่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะความต้องการการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3

สมมุติฐานการวิจัย

ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ที่มีวุฒิทางการศึกษา และมีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษต่างก็มีความต้องการการการนิเทศงานวิชาการ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษซึ่งทำหน้าที่ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชา ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จำนวนทั้งสิ้น 293 คน จากโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 24 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชา ในโรงเรียนเรียนร่วม 24 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จำนวน 166 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการใช้ตารางเลขสุ่มเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 166 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) เป็นสถานภาพของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชา ได้แก่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำแนกเป็น

2.1.1 วุฒิการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.2 ประสบการณ์การผ่านการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

- 1) ผ่านการอบรม
- 2) ไม่ผ่านการอบรม

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ตามหลักการนิเทศงานวิชาการใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ 1.วุฒิทางการศึกษา 1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี 1.2 ปริญญาตรี 1.3 สูงกว่าปริญญาตรี 2.ประสบการณ์การอบรม 2.1 ผ่านการอบรม 2.2 ไม่ผ่านการอบรม	ความต้องการการนิเทศงานวิชาการ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ 2. ด้านการจัดการเรียนการสอน 3. ด้านสื่อการเรียนการสอน 4. ด้านการวัดผลประเมินผล

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้เป็นที่เข้าใจและมีความหมายตรงกัน จึงให้ความหมายไว้ ดังนี้

1. ความต้องการการนิเทศงานวิชาการ หมายถึง ความมุ่งหวังที่จะให้เกิดกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมในการเสริมสร้างศักยภาพของครู เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสภาพต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม และส่งผลให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถดำรงชีวิตอิสระในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรใน 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ หมายถึง การศึกษาทำความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร การกำหนดแผนงาน โครงการ การจัดทำแผนการศึกษา

เฉพาะบุคคล การจัดครูประจำชั้น ประจำวิชา และการนำความรู้ไปใช้ในการจัดมวลประสบการณ์ ให้แก่นักเรียนตามความจำเป็นต้องการพิเศษ ทั้งคุณสมบัติและจิตใจที่สมบูรณ์

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การศึกษาทำความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล และกระบวนการถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยวิธีการ เทคนิคและกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และเจตคติตามที่กำหนดในประสบการณ์นี้

1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การศึกษาทำความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา วิธีการและการนำไปใช้เกี่ยวกับหนังสือแบบเรียน คู่มือครู สิ่งอำนวยความสะดวก ศูนย์สื่อ ห้องเสริมวิชาการ อุปกรณ์การเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับความบกพร่องของเด็ก

1.4 ด้านการวัดผลประเมินผล หมายถึง การศึกษาทำความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่นำมาพิจารณาตรวจสอบผู้เรียนว่าได้บรรลุผลในการเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ได้แก่ การทำเครื่องมือวัดผล เกณฑ์การประเมินผล การวิเคราะห์ผล รวมทั้งการรายงานผลและการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน

2. ครูผู้สอน หมายถึง ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชาที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำนวน 293 คน จาก 24 โรงเรียน จำแนกเป็นดังนี้

2.1 วุฒิทางการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชา ที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

2.2 ประสบการณ์การอบรม หมายถึง การผ่านการอบรมหลักสูตรการศึกษาพิเศษของครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชาที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น ผ่านการอบรม และไม่ผ่านการอบรม

3. โรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ที่จัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสเรียนร่วมชั้นกับเด็กทั่วไป ตามความสามารถและความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ได้เรียนรู้และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีความเท่าเทียมกัน

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 หมายถึง ส่วนราชการที่แบ่งส่วนงาน และการกระจายอำนาจการดำเนินงาน การบริหารและจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอุดรธานี ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ซึ่งประกอบด้วย 5 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอทุ่งฝน อำเภอพิบูลย์รักษ์ อำเภอหนองหาน อำเภอไชวาน อำเภอบ้านดุง และกิ่งอำเภอกู่แก้ว

5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาแตกต่างไปจากเด็กทั่วไป แบ่งได้ 9 ประเภท ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่บกพร่องทางด้านร่างกาย และการเคลื่อนไหว เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เด็กออทิสติก เด็กสมาธิสั้น และเด็กที่มีความพิการซ้อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียน นักการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ได้ทราบข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ที่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการที่แท้จริงบนพื้นฐานของปรัชญา และหลักการของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม อันจะมีผลต่อการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งด้านการปรับปรุง ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง